

Prima instanță: Jud. Edineț
Jud. N. Pasecinic
Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți:
A. Gheorghieș, A. Albu, A.Toderaș

Î N C H E I E R E

18 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului judecător:	Tatiana Vieru
Judecători:	Oleg Sternioală Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de Blașcic Valerii reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Blașcic Valerii către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” filiala Edineț, privind declararea nulității contractului de prestare a serviciilor de comunicații electronice, și cererea reconvențională formulată de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” către Blașcic Valerii privind încasarea penalității de rezeliere a contractului, valorii modemului precum și cheltuielile de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017, prin care a fost respins apelul declarat de Blașcic Valerii și menținută hotărârea Judecătoriei Edineț din 23 noiembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 16 iunie 2016, Blașcic Valerii s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom” filiala Edineț privind declararea nulității contractului de prestare a serviciilor de comunicații electronice.

În motivarea cererii a indicat că, la 20 octombrie 2009 a încheiat cu Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” contract de prestare a serviciilor de comunicații electronice nr.3589223.

A comunicat că, la 25 iunie 2013, în rezultatul schimbului de tehnologie, contractul nr.3589223 a fost reîncheiat pe o perioadă de 36 luni. Astfel, acesta având planul tarifar Max Fiber 175, eliberat în condiții de comodat echipamentul D-Link Dir -100F.

A explicat că, contractul sus menționat a fost reîncheiat la 25 iunie 2013 fără acordul lui, fapt ce a dus la încheierea unui act juridic ce contravine legii.

A mai menționat că, nu a cunoscut despre existența acestui contract până când nu a primit o înștiințare de la pârîtă cu privire la încheierea contractului pe perioada de 24 luni la planul tarifar MaxDSLBrrio. Mai mult ca atât, nu a fost invitat de către reclamant pentru a fi încheia contractul sus menționat.

Consideră că, contractul respectiv este un act care contravine legii, iar la 18 aprilie 2016 s-a adresat la poliție cu o cerere indicând motivul. A primit răspuns că, contractul dat a fost semnat de mama lui.

Solicită declararea nulă a contractului de prestare a serviciilor de comunicații electronice cu nr.3589223 din 25 iunie 2013, încasarea cheltuielilor de judecată.

La 01 noiembrie 2016, avocatul Ghenadie Odobescu în interesele lui Blașcic Valerii a formulat cerere de concretizare a pretențiilor, prin care a solicitat declararea nulității (nulitatea absoluta) contractului de prestare servicii de comunicații electronice cu nr.3589223 din 25 iunie 2013, anexa nr. 1 și nr.2 la contractul de prestare a serviciilor de comunicații electronice, acordul privind echipamentul terminal și anexa nr. 1 privind descrierea serviciilor ca acte juridice ce contravine legii și bunelor moravuri.

La 04 august 2016, Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom”, a depus cerere reconvențională privind încasarea din contul lui Blașcic Valerii penalității de reziliere a contractului nr.3589223 din 25 iunie 2013 în sumă de 400 lei, valoarea modemul de tip "HomeGetWay D-Link DIR- 100F" în sumă de 700 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

În motivarea cererii a indicat că, operatorul nu este de acord cu cerințele abonatului, le consideră neîntemeiate.

A explicat că, abonatul în cadrul contractului 3589223 din 25 iunie 2013 are obligațiuni neexecutate față de operator și anume: neachitarea penalității de reziliere a contractului în sumă de 400 lei, neachitarea penalității pentru nereturnarea echipamentului primit prin comodat în suma de 700 lei.

A relevat că, conform actului nr. 1 de primire predare, abonatului i-a fost predat echipamentul respectiv pentru asigurarea furnizării serviciului internet, fapt confirmat prin semnătură. Conform p. 1.1 al anexei nr. 1 la contractul respectiv era

menționat „după expirarea duratei minime predefinite, contractul își prelungește automat valabilitatea până la rezilierea lui conform condițiilor contractuale”.

A menționat că, la 19 octombrie 2012 abonatul nu s-a adresat către operator referitor la rezilierea contractului. Astfel, contractul automat a fost prelungit.

A statuat că, în 2013 pe str. Florar din or. Edineț linia de internet a fost înlocuită cu alta nouă de fibră optică fără modificarea tarifului. Astfel de lucrări au fost efectuate și la domiciliul abonatului.

A indicat că, abonatul nu a fost prezent la înlocuirea modemului, lucrările date sau efectuate cu permisiunea mamei abonatului Blașcic Leonida, care a semnat actele. Contractul a fost încheiat pe o perioadă de 36 luni, începând cu 01 februarie 2016, abonatul a încetat să achite serviciul internet. În adresa abonaților a fost expediată o notificare.

A menționat că, abonatul se eschivează de la achitarea penalității precum și de la returnarea echipamentului primit de la operator.

A solicitat admiterea cererii reconvenționale, încasarea de la Blașcic Valerii penalități de reziliere a contractului nr.3589233 în sumă de 400 lei, valorii modemul de tip "HomeGetWay D-Link DIR- 100F" în sumă de 700 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Edineț din 23 noiembrie 2016, cererea de chemare în judecată depusă de Blașcic Valerii către Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” privind declararea nulității contractului de prestare a serviciilor de comunicații electronice, a fost respinsă.

S-a admis cererea reconvențională depusă de Societatea pe Acțiuni „Moldtelecom” și s-a încasat din contul lui Blașcic Valerii penalitate de rezilierea contractului nr.3589233 în sumă de 400 lei, valoarea modemul de tip "HomeGetWay D-Link DIR- 100F" în sumă de 700 lei și cheltuielile de judecată în sumă de 270 lei.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 s-a respins apelul declarat de Blașcic Valerii și s-a menținut hotărârea Judecătorei Edineț din 23 noiembrie 2016.

La 18 iulie 2017 Blașcic Valerii reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 și a hotărârii Judecătorei Edineț din 23 noiembrie 2016, cu emiterea unei noi decizii prin care să fie admisă integral cererea inițială și să fie respinsă ca neîntemeiată cererea reconvențională.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, invocând că instanțele de judecată au apreciat greșit

probele și înscrisurile administrate la caz, fapt ce a dus la aplicarea eronată a normelor de drept material.

În acest sens, susține că instanțele de judecată nu au elucidat pe deplin toate circumstanțele în raport cu argumentele și probele prezentate și au trecut în mod superficial asupra circumstanțelor pricinii, fără a da apreciere acestora în coraport cu normele de drept invocate ca fiind lezate.

În conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei rezultă că decizia Curții de Apel Bălți a fost pronunțată la 16 mai 2017, expediată în adresa părților la 17 iulie 2017 (f.d 201), recepționată de recurent la 20 iulie 2017 (f.d.203-204).

Astfel, având în vedere că recursul declarat împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 16 mai 2017 a fost depus la 18 iulie 2017, în conformitate cu art. 434 Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2). Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele. Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul

XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului. Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicite admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de Blașcic Valerii nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Blașcic Valerii reprezentat de avocatul Odobescu Ghenadie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu